

злото произлиза отъ помрачаването на човѣшкия умъ. Сега, понеже Господь знае, че на земята сжествува извѣстенъ мракъ, който причинява врѣда — мракътъ винаги причинява врѣда: ако бихме живѣли постоянно въ мракъ, той щѣше да атрофира всички наши чувства, очи, уши и пр., както има извѣстни риби, които сж живѣли съ години въ подводнитѣ пещери и сж изгубили способността да виждатъ — Той е изпратилъ именно този Духъ да реагира върху насъ, върху нашитѣ мисли и чувства, върху тѣлото, за да мислимъ правилно за нѣщата и да си съставимъ вѣрно понятие за тѣхъ.

На първо мѣсто трѣбва да си съставимъ правилно понятие за себе си, сир. какво трѣбва да бжде нашето отношение къмъ Бога. Споредъ моето схващане, земята е едно училище само за индивидуалната човѣшка душа. Ако има нѣщо реално въ свѣта, то е човѣшката душа. Нѣкои се питатъ „Какво съмъ азъ?“ — Азъ съмъ това, което мисли, това, което чувствува и желае. А всѣка мисль, всѣко чувство и желание има и своята форма. Когато вие искате да направите едно оржие, съ което да убивате хората, какъ го приспособявате? Вземате извѣстни практически съображения, какво то трѣбва да бжде — да бжде остро, да може да разрушава. Правите топка за игране на дѣцата; правите ли я остра? Не. Правите я валчеста, гладка, за да не причини врѣда на дѣтето, защото всички нѣща, които сж остри, сж врѣдни. Казватъ за нѣкого, че ималъ изтънченъ умъ; да, ако е необходимо да воюва, трѣбва да има много тънъкъ умъ и взривни сили — кждѣто ударятъ, да съкрушатъ. Но, когато човѣкъ живѣе въ мирно общество, каква нужда и каква полза има